

ZELUS

MAHTAVA

Herkkuleen urotyöt

CRISPIN
BOYER

NATIONAL
GEOGRAPHIC
KIDS

TAMMI

Herkkuleen urotyöt

CRISPIN BOYER

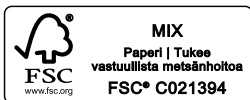
Kuvittanut Andy Elkerton

Suomentanut Jenni Rapelo

TAMMI

HELSINKI

Alkuteos: *Zeus the Mighty. The Trials of Hairy-Clees*

Copyright © 2021 National Geographic Partners, LLC

Published by National Geographic Partners, LLC. All rights reserved.

Reproduction of the whole or any part of the contents without written permission from the publisher is prohibited.

Graafinen suunnittelu: Amanda Larsen

Tekstaus: Jay Roeder

Suomenkielinen laitos © Tammi, 2024

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

ISBN 978-952-04-5952-9

Painettu EU:ssa

Betty Urhealle

– C.B.

OLYMPOSVUOREN LÖYTÖELÄINKESKUS

OLYMPOSVUORI

Zevksen palatsi

1

Pohjoinen
alue

Kärsittämätön
alue

Argo

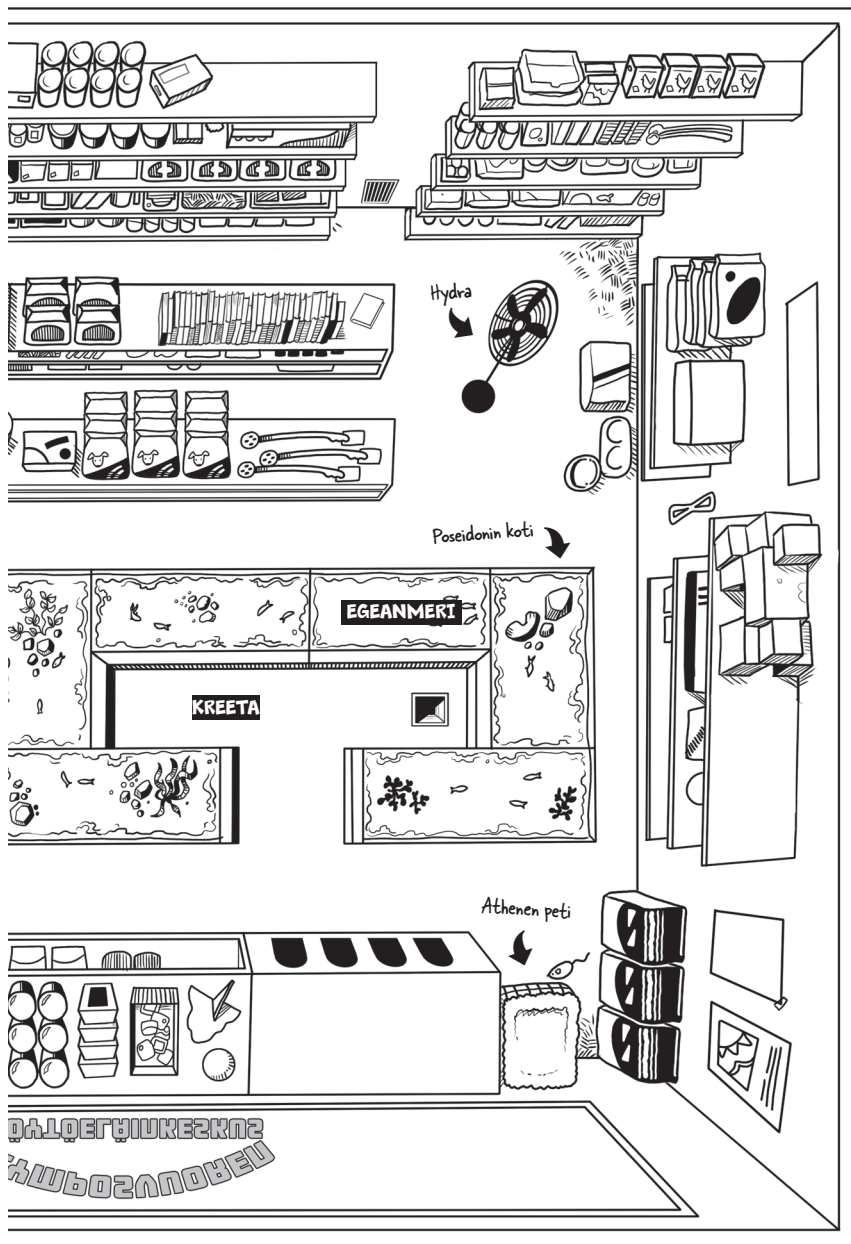
Ötökkäpolis

KOKOOTUMIS-
PAIKKA

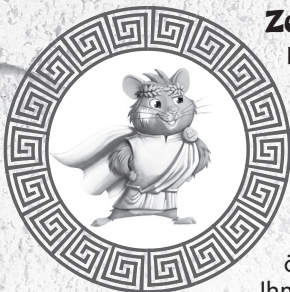
Areksen kammio

P

SANKARIKAARTI

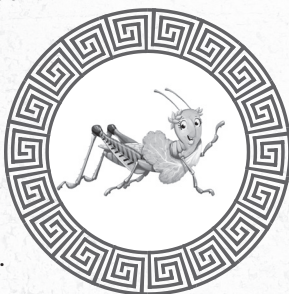

Zeus on kultahamsteri, jonka poskessa komeilee pilven muotoinen laikku. Hän on muiden Olymposvuoren löytöeläinkeskuksessa asustelevien eläinten kuningas – ainakin omasta mielestään. Zeus on myös löytöeläinkeskuksen omistajan, Artien, lempilemmikki. Hän välittää aidosti muista olympolaisista, mutta pitää heitä myös alamaisinaan. Zeuksen mielestä muiden lemmikkien pitäisi mukisematta seurata häntä öisiin seikkailuihin, joista ei kommelluksitta selvitä.

Ihmisten kaikkottua näköpiiristä Zeus laskeutuu alas häkistään kaupan korkeimmalta hyllyltä eli

Olymposvuoren palatsista. Hän kuvittelee pukeutuneensa valkoiseen kitioniin – hienoon vaatteeseen, jollaista muinaiset kreikkalaiset käyttivät – ja kultaiseen laakeriseppelekrunuun.

Demeter on pieni heinäsiirikka, jolla on suuri sydän. Aiemmin hän asui Ötökkäpoliksessa, hyönteisten kaupungissa, mutta nykyään hän pysyttelee uskollisesti Zeuksen rinnalla ja tutkii mielellään löytöeläinkeskusta. Hänellä on harteillaan salaattiviitta ja päässään laakeriseppele. Ne symboloivat kreikkalaista sadonkorjuun jumalatarta, jonka mukaan heinäsiirikka on saanut nimensä. Demeter on olympolaisista nuorin ja voi jopa lentää lyhyitä matkoja. Mutta älä anna pienen koon hämätä – Demeter on erittäin urhea heinäsiirikka!

Athene on viisas harmaankirjava kissa, joka majaillee Olymposvuoren löytöeläinkeskuksen näyteikkunan luona. Nimensä Athene on saanut kreikkalaiselta viisauden jumalattarelta, ja hän yrittää parhaansa mukaan pitää Zeuksen poissa pulasta, kun hamsteri intoutuu suunnittelemaan uusia seikkailuja. Nokkela Athene ratkoo hankalatkin kiistat ja pulmat. Hän keksi jopa, miten robotti-imuria eli Argoa ohjataan, ja nyt hän huristelee sillä pitkin löytöeläinkeskusta. Ihmisten maailmassa Athenella on kaulassaan kultainen panta, jota koristaa

pöllöriipus, mutta olympolaiset näkevät hänellä myös laakeriseppeleen ja kaksi kultaista rannerengasta etutassuissa.

Ares-mopsi on löytöeläinkeskuksen asukeista vahvin.

Rohkea ja innostuvainen sodanjumala ryntää seurueen etunenässä uusiin seikkailuihin eikä vapise, olipa vastassa minkäläinen hirviö tahansa. Liika hössötys saattaa kuitenkin kostautua: kerran Ares istahti epähuomiossa Poseidonin letkun päälle eikä pallokala saanut hetkeen henkeä. Ares tahtoo olla hyvä poika ja voi hotkaista kourallisen Haukun herkkuja yhdellä kielen lipaisulla. Hänellä on kaulassaan piikein koristeltu panta ja olympolaisten seurassa hänen päässään keikkuu myös spartalainen pronssikypärä.

Poseidon on valkotäplikäs pallokala. Hän elelee löytöeläinkeskuksen akvaariossa, jota eläimet kutsuvat Egeanmereksi. Vedenalaiselta valtaistuimeltaan Poseidon hallitsee suomalaisia alamaisiaan ja haastaa samalla Zeuksen kuninkuuden. Kaksikko kiisteleekin toistuvasti siitä, kumpi on parempi hallitsija. Poseidon voi poistua akvaariostaan muovisessa sukelluskypärässä, joka on yhdistetty pitkällä letkulla Egeanmereen. Hänellä on kultainen kruunu ja atrain, kuten kreikkalaisella jumalalla, jonka mukaan hänet on nimetty.

Artemis "Artie" Ambrosia on Olymposvuoren löytöeläinkeskuksen omistaja. Kreikkalaisessa mytologiassa Artemis on metsästyksen ja villieläinten jumalatar, joten käy järkeen, että Artie on hyvin eläinrakas ja pelastaa kodittomia eläimiä. Hän on nimennyt kaikki löytöeläinkeskuksen asukit kreikkalaisten jumalten mukaan, koska hän on kiinnostunut kreikkalaisesta mytologiasta. Samalla kun Artie puuhastelee kaupassaan, hän kuuntelee Kreisinä Kreikkaan -podcastia. Se kertoo kuuluisista kreikkalaisista myyteistä, ja eläimet ammentavatkin tarinoista ideoita uusiin seikkailuihinsa. Artie aikoo laajentaa puotiaan naapuritilaan, jotta hän voi ottaa huomaansa lisää eläimiä ja auttaa niitä löytämään uuden kodin.

Hermes on Olymposvuoren löytöeläinkeskuksen tuorein tulokas. Lintutilalta pelastettu appenzeller-kana kaipaa vanhoja ystäviään ja toivoo löytävänsä uuden parven löytöeläinkeskuksessa. Vaikka Antiikin Kreikka on Hermekselle uusi maailma, hän aikoo todistaa olevansa nimensä veroinen. Ennen kuin Hermes voi liittyä olympolaisten joukkoon, hänen täytyy kuitenkin suorittaa Herakleen urotyöt. Siihen vaaditaan amatsonin rohkeutta ja uskallusta kohota uusiin korkeuksiin – ei ihan helppoa linnulle, joka hädin tuskin osaa lentää.

JOHDANTO

ARTEMIS AMBROSIA kulki kuin nuorallatanssija Olymposvuoren löytöeläinkeskuksen halki vesikuppi käsissään. Hän varoi kompastumasta kellanruskeaan mopsiin, joka tanssahteli hänen jaloissaan. "Voi Ares! Luuletko, että kupissa on Haukun herkkuja?" hän kysyi pikkukoiralta.

Kuullessaan lempiherkkunsa nimen Ares hyppäsi pitkän, punahiuksisen naisen jalkoja vasten. Kupista loiskahti vettä mopsin kurttuaiselle naamalle. Ares vingahti ja ryntäsi tiehensä. "Ihan oikein sinulle, höpsö", Artemis naurahti. Hän jatkoi matkaansa akvaarioiden luona odottavan lattia-tuulettimen luo ja kiersi auki sen kyljessä olevan korkin. Hän kaatoi veden erityismalliseen tuulettimeen, joka sumutti viilentävää usvaa ympärilleen. Se estäisi hänen lemmikkejään läkähtymästä nyt, kun kesä oli taas saapunut Georgian Athensiin.

Artemis – lyhyesti Artie – löysi Areksen kyyristelemästä hihnatelineen alta. Hän kaivoi taskustaan Haukun herkun ja nakkasi sen mopsille. Ares nappasi sen ilmasta suuhunsa ja nielaisi herkun yhdellä kuolaisella hotkai-

sulla. "Hassu hauva. Onko turkkisi vielä kostea?" Artie kysyi lempeästi. "Milloin sinusta tuli tuollainen häirikkö?" Artie katseli ympärilleen Olymposvuoren löytöeläinkeskuksessa. "Samaa voisin kysyä teiltä muiltakin olympolaisilta." Hän huomasi Athene-kissan, joka torkkui pedissään suuren näyteikkunan alla. Poseidon-pallokala puolestaan ui laiskasti kehää akvaariossaan. Sitä seurasi merihevesten parvi kuin ne olisivat olleet Poseidonin alamaisia vedenalaisessa valtakunnassa. Artie vilkaisi myyntitiskin taakse, korkeimmalle hyllylle, missä tuttu kultahamsteri torkkui kultaisessa fleecepedissään. "Teistä kaikista on tullut kerrassaan mahdollomia seikkailijoita."

Eläimet eivät lotkauttaneet korvaansakaan hänen toruilleen. Artieta nauratti. Eipä hän odottanutkaan selitystä viimeaikaisille oudoille tapahtumille, kuten robotti-imurilla huristelevalla kissalla ja ympäri kauppaa vipeltävälle jyrsijälle. Totuus oli, että löytöeläinkeskuksessa tapahtui vielä merkillisempiä asioita kuin Artie uskoikaan.

Artie suuntasi ulko-ovelle ja sammutti valot. Huone täyttyi himmeästä punaisesta hehkusta. Se oli peräisin kaupan ikkunaan ripustetuista mainosvaloista, joissa luki "Olymposvuoren löytöeläinkeskus". "Öitä, olympolaiset. Kauniita unia!"

LUKU 1

”PITÄKÄÄ SILMÄNNE AUKI, OLYMPOLAISET”,

Zeus Mahtava varoitti kyykistyessään Egeanmeren rannalle. ”Hydra ei ole kaukana.” Olympolaiset kerääntyivät polvistuneen johtajansa vierelle.

”Niinkö?” Demeter-heinäsiirikka vilkuili hermostuneena ympärilleen silmät apposen ammollaan. Agoran, kokoontumispaikan, pylväät kohosivat lännessä. Egeanmeren rannikko ulottui pohjoisesta etelään. Kauempana kohosivat Kreikan jylhät kukkulat, jotka olivat täynnä värikkäitä muinaisesineitä ja herkku-
laatikoita. Demeter ei kuitenkaan nähnyt vilaustakaan viisipäisestä suohirviöstä. ”Mistä niin päättelet?”

”Tästä.” Zeus kastoi sormensa polvensa vieressä olevaan lätäkköön. Kun hän nosti käpälänsä, se oli liman peitossa. ”Olemme aivan sen kannoilla.”

”Onpa... ällöä.” Demeter irvisti.

Ares-mopsi työnsi päänsä Demeterin ohi ja nuuhki lammikkoa. Hänen nenänsä näkyi juuri ja juuri spartalaiskypärän poskisuojien välistä. ”En suosittelen juomaan sitä”, hän ilmoitti avuliaasti.

”Öh, kiitos tiedosta”, Demeter vastasi sarkastisesti. ”Yritän vastustaa kiusausta.”

”Eipä kestä”, Ares vastasi hupsu virne kasvoillaan. ”On ilo olla avuksi.”

”Jatketaan matkaa!” huusi pallokala, joka kellui Egeanmeren aalloilla. ”Hydra on miltei otteessamme!” Ennen kuin olympolaiset ehtivät vastata, kala kiiruhti pohjoiseen kolmisakarainen kruunu vettä halkoen kuin hain evä.

”Kuulitte, mitä meren valtiassanoi. Poseidon on tänään pomo.” Zeus nousi ja yritti löytää jotain, johon voisi pyyhkiä limaisen käpälänsä. Hän yritti putsata

sen Areksen turkkiin, mutta mopsi syöksähtikin pallokalan perään.

”Vai on Poseidon tänään pomo”, Athene toisti ja pudisti päätään. Kultainen pöllöriipus hänen pannassaan helisi. ”Enpä olisi uskonut kuulevani noita sanoja sinun suustasi.”

”En tiedä, mitä tuohon voisi sanoa.” Zeus kohautti olkiaan. ”Meillä olympolaisilla on ollut viime aikoina hyvä meininki. Pidän siitä.” Hän ojensi käpälänsä ja yritti pyyhkäistä sen Demeterin selkään.

”Täytyy mennä!” Heinäsirkka loikki pois Zeuksen ulottuvilta.

”Hyvä meininki?” Athene toisti katsellessaan, miten Demeter saavutti Areksen. ”Ai kun emme kinaa jatkuvasti?”

”Jep. Tulemme toimeen ja hoidamme osamme. Sitä on hyvä meininki!” Zeus nosti hitaasti käpälänsä – ja työnsi sen sitten nopeasti kohti Athenea.

”Ei käy”, Athene tokaisi. Hän loikkasi kiepsahtaen Demeterin, Areksen ja Poseidonin taakse.

Zeus huokaisi, ravisteli liman käpälästään niin hyvin kuin suinkin pystyi ja kiiruhti muiden perään.

”Tuohon suuntaan”, Poseidon kuiskasi ja osoitti atraimellaan itään.

Zeus ja olympolaiset kurottautuivat eteenpäin nähdäkseen paremmin.

”Oletko varma, että tuo on Hydra?” Zeus siristi silmiään. ”En näe viittä päätä.”

”Minä en näe päätä ollenkaan”, Athene totesi.

”Olen varma”, Poseidon vakuutti. ”Tuo otus on leireillyt valtakuntani rannoilla joka yö ainakin viikon verran.”

”Leireillyt?” Athene toisti. ”Tarkoitatko, että se vain nukkuu täällä?”

”Ei kuulosta kovin pahalta”, Ares tuumi.

”Ette tunne merihirviöitä kuten minä”, Poseidon huomautti. ”Tänään se ehkä leireilee, mutta huomenna se järjestää jo rantajuhlat Skyllan, Kharybdiksen ja sei-

reenien kanssa. Seuraavaksi meillä onkin kokonainen hirviöiden huvipuisto vastassamme.”

”Ja... se olisi huono juttu?” Ares kysyi pää kallellaan.

”Kyllä, todella huono”, Poseidon vastasi tiukasti. ”Meidän täytyy suostutella Hydra lähtemään niin kauan kuin se on vielä rannalla. Jos se sukeltaa veteen, siitä ei pääse ikinä eroon.”

”Siksikö kutsuit meidät tälle metsästysretkelle!” Zeus huudahti. ”Tahdot apuamme Hydran kukistamisessa niin kauan kuin se on meidän yhteinen pulmamme. Jos se päättyy veteen, se on yksistään sinun päänsärkysi.”

Poseidon pullistui protestiksi, mutta Zeus kohotti tassunsa. ”Rauhoitu, meren valtiass”, Zeus sanoi. ”Olen samaa mieltä, meidän pitää hoidella Hydra yhdessä. Meillä on ollut viime aikoina kunnon voittoputki päällä.”

”Totta. Löysimme kultaisen taljan ja kukistimme Minotauroksen”, Demeter laskeskeli ystävysten saavutuksia.

”Olemme kuin hyvin öljytty moottori – kiitos loistavien johtajan taitojeni.” Zeus odotti, että muut olym-

polaiset myötäilisivät häntä, mutta he vain tuijottivat vaiti johtajaansa. Niinpä Zeus jatkoi: ”Ei siis hidasteta vauhtia.” Hän suuntasi itään kohti Hydran kumaraista hahmoa. ”Kaikki paikoillenne!”

LUKU 2

”HERÄTYS, UNIKEOT!” ZEUS Mahtava huusi viisi-päiselle hirviölle, joka torkkui Egeanmeren rannalla. ”Päivänokoset ovat ohi!”

Hydra ei hievahtanutkaan. Sen päät roikkuivat velttoina pitkien, suomuisten kaulojen varassa, jotka kiemurtelivat esiin hirviön tukevasta rinnasta. Kolmesta suusta valui limaista kuolaa laskuvedeltä löyhkääviksi lammikoiksi. Valtavalla metalliristikolla varustettu kypärä suojasi Hydran päitä. Vaikka peto oli kyyristynyt nukkumaan, se näytti valtavalta Zeuksen rinnalla. Jopa siitä huolimatta, että hamsteri seisoj selkä suorana ja röyhisti rintaansa kitoninsa alla.

Zeus huomasi, että maa oli täynnä Haukun herkun, Areksen lempimakupalan, murusia. Hän nosti yhden ylös. ”Käskin sinun herätä!” Hän viskasi murusen Hydraa päin.

Se oli hyvä heitto. Murunen kolahti keskelle Hydran rintaa ja osui jonkinlaiseen pieneen kristalliin. Kristalliin syttyi valo, ja Hydra kääntyi hitaasti kohti Zeusta. Peto oli hereillä!

Viisi päätä pyöri pedon vartalon ympärillä ja miltei raapaisi merkillisen metallikypärän sisäpintaa. Päät pyörivät aluksi hitaasti, sitten yhä nopeammin ja nopeammin.

Ilmavirta värisytti Zeuksen kultaista laakeriseppele kruunua. ”Juuri niin – aika nousta!” hän huusi.

Hydra sihisi ja sylki usvaa. Päät jatkoivat pyörimistä kypärän sisällä ja nostattivat puhurin, joka puhalsi limaista sumua Zeusta päin.

”Ällöttävää”, Zeus mutisi, nyrpisti nenäänsä ja pyyhkäisi kostean turkin silmiltään. Hänen kuninkaallinen kaapunsa pysyi tapansa mukaan kuivana ja puhtaana.

”No niin. Antaudutkos hyvällä vai pahalla?”

Kreikkalaisia myyttejä, hurmaavia eläimiä ja hulvattoman
huimia seikkailuja!

Tervetuloa Olymposvuoren löytöeläinkeskukseen!

Zeus Mahtava on jumalten kuningas ja hamsteri, joka hallitsee lemmikkikaupan valtakuntaa yhdessä muiden jumalien kanssa, joihin kuuluvat Athene-kissa, Demeter-sirkka, Ares-koira ja Poseidon-pallokala. Nämä jumallemmikit ovat todellinen joukkue: he hoitaisevat eppisiä seikkailuja yhtä sulavasti kuin Ares-mopsi Haukun herkkuja. Mutta kun Hermes-niminen kana ilmestyy kuvioihin, asiat saavat uuden käänteen. Ennen kuin ryhmä huomaakaan, oraakkeli on puhunut ja Herkkuleen salaperäiset koettelemukset alkavat! Kenestä tulee huippujumala? Kykeneekö Zeus jakamaan parrasvalon ja taistelemaan Hermeksen rinnalla? Liity eläimellisten olympolaisten seuraan heidän kolmannessa riemukkaassa seikkailussaan!

Lue myös:

www.tammi.fi

9 789520 459529

L84.2

ISBN 978-952-04-5952-9